

Slon

Karel Plíhal

1. Jsem slon a ty jsi porce-lán a život se mnou je pech
Co můžu, vždycky podě- lám a hledám tě v těch střepech
A nosím si tě po kapsách, bejt Nezval, dodám ještě
Jako by mi okap sáh' za límec prsty deště

Jako by mi okap sáh' za límec prsty deště

2. Nosím si tě v ubrousku a s požehnáním Božím
Dnes v noci kousek po kousku z těch střípků si tě složím
A abys mohla do světa, je třeba vdechnout duši
Leč dech tě zase rozmetá a vzkříšení se ruší
Leč dech tě zase rozmetá a vzkříšení se ruší

3. Nosím si tě v příšeří mé růžolící dlaně
A až mi jednou vyměří u brány základ daně
Tak odevzdám jim hromádku tvých střípků ze své pěsti
A v nebi řeknou: V pořádku, vy máte z pekla štěstí